

Категорія справи № 910/21720/15: **не визначено.**

Надіслано судом: **27.09.2017.** Зареєстровано: **28.09.2017.** Оприлюднено: **28.09.2017.**

Дата набрання законної сили: **21.09.2017**

ВИЩИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

21 вересня 2017 року **Справа № 910/21720/15** Колегія суддів Вищого господарського суду України у складі :

головуючого судді Ходаківської І.П., Данилової М.В., Яценко О.В., **розглянувши касаційні скарги** Товариства з обмеженою відповідальністю "Карпатигаз" та Публічного акціонерного товариства "Укргазвидобування" **на** постанову від 12.07.2017 Київського апеляційного господарського суду **у справі** №910/21720/15 господарського суду міста Києва **за первісним позовом** Товариства з обмеженою відповідальністю "Центр фінансового лізингу" **до** 1. Товариства з обмеженою відповідальністю "Карпатигаз", 2. Публічного акціонерного товариства "Укргазвидобування", 3. Компанії Місен Ентерпрайзис АБ **про та за зустрічним позовом до третьої особи - 1: третя особа - 2: про зобов'язання виконати умови договору та стягнення 352 987 637,88 грн.** Товариства з обмеженою відповідальністю "Карпатигаз" Товариства з обмеженою відповідальністю "Сбербанк Лізинг Україна" 1. Публічного акціонерного товариства "Укргазвидобування", 2. Компанії Місен Ентерпрайзис АБ **визнання недійсними договорів купівлі-продажу та фінансового лізингу**

За участю представників сторін:

Від позивача - Веничук Є.В. (дов. від 01.06.17)

Від відповідача 1 - Гайсін Р.К. (дов. від 30.12.16)

Від відповідача 2 - Собко О.В. (дов. від 08.12.16)

Від відповідача 3 - не з'явилися

У зв'язку з перебуванням судді Бакуліної С.В. у відпустці, справа слухається колегією суддів у складі: **головуючий** - Ходаківська І.П., **судді** - Данилова М.В., Яценко О.В. (протокол автоматичної зміни складу колегії суддів від 12.09.2017 р.).

ВСТАНОВИЛА:

ТОВ "Сбербанк Лізинг Україна" (в процесі вирішення спору перейменоване на ТОВ "Центр фінансового лізингу") звернулось до господарського суду міста Києва з позовом до ТОВ "Карпатигаз" (відповідач 1), ПАТ "Укргазвидобування" (відповідач 2), компанії Місен Ентерпрайзис АБ (відповідач 3) про зобов'язання ТОВ "Карпатигаз", як оператора спільної діяльності між ПАТ "Укргазвидобування", компанією Місен Ентерпрайзис АБ та ТОВ "Карпатигаз" за договором №3 про спільну діяльність від 10.06.2002 в редакції додаткової угоди № 4 від 25.02.2011, передати ТОВ "Сбербанк Лізинг Україна" турбінний компресорний агрегат (виробництва компанії "Солар Турбінс Інтернешнл Компані" США) Mars 90, 2013 року випуску серійний номер: МС 13259; турбінний компресорний агрегат (виробництва компанії "Солар Турбінс Інтернешнл Компані" США) Mars 90, 2013 року випуску, серійний номер: МС 13260; турбінний компресорний агрегат (виробництва компанії "Солар Турбінс Інтернешнл Компані" США) Mars 90, 2013 року випуску, серійний номер МС 13261, відповідно до умов договору купівлі-продажу від 14.08.2013 за № 130814-01/КП та стягнення 352 987 637,88 грн. неустойки за порушення строків поставки товару.

ТОВ "Карпатигаз" звернулось до господарського суду міста Києва із зустрічним позовом до ТОВ "Сбербанк Лізинг Україна" про визнання недійсними договору купівлі-продажу №130814-01 від 14.08.2013 та договору фінансового лізингу №130814-01/ФЛ-Ю-С від 14.08.2013.

Рішенням господарського суду міста Києва від 13.04.2016, залишеним без змін постановою Київського апеляційного господарського суду від 26.07.2016, у задоволенні первісного позову про зобов'язання виконати умови договору та стягнення 352 987 637,88 грн. та у задоволенні зустрічного позову про визнання недійсними договорів купівлі-продажу та фінансового лізингу відмовлено.

Постановою Вишого господарського суду України від 13.10.2016 постанову Київського апеляційного господарського суду від 26.07.2016 та рішення господарського суду міста Києва від 13.04.2016 в частині відмови у задоволенні первісного позову скасовано і в цій частині справу направлено на новий розгляд до господарського суду міста Києва. В іншій частині постанову апеляційної інстанції залишено без змін.

В процесі нового розгляду справи позивачем подана заява про зміну предмету позову, відповідно до якої позивачем заявлено вимоги про солідарне стягнення з відповідачів на його користь гривневого еквіваленту 37 219 501,50 дол. США, що станом на 22.12.2016р. за курсом НБУ становить 983 687 827,48 грн. та штрафів в розмірі 352 987 637,88 грн. Заява прийнята судом до розгляду.

За результатами нового розгляду справи, рішенням господарського суду міста Києва від 21.03.2017 (суддя Морозов С.М.) позов задоволено частково, стягнуто солідарно з ТОВ "Карпатигаз", ПАТ "Укргазвидобування" та Компанії Місен Ентерпрайзис АБ (Misen Enterprises AB) на користь ТОВ "Центр фінансового лізингу" гривневий еквівалент 37 219 501,50 дол. США, що станом на 22.12.2016 за курсом Національного Банку України становить 983 687 827,48 грн. В іншій частині в задоволенні позову відмовлено.

Постановою колегії суддів Київського апеляційного господарського суду від 12.07.2017 у складі: Зеленіна В.О., Кропивної Л.В., Ткаченка Б.О. рішення господарського суду першої інстанції залишено без змін.

ТОВ "Карпатигаз" у касаційній скарзі просить рішення та постанову попередніх судових інстанцій скасувати, прийняти нове рішення, яким в позові відмовити. Скарга мотивована неправильним застосуванням та порушенням судами норм чинного законодавства, зокрема, ст.ст 533, 594-597, 601, 693 Цивільного кодексу України.

ПАТ "Укргазвидобування" у касаційній скарзі просить рішення та постанову попередніх судових інстанцій скасувати в частині задоволення позову, прийняти нове рішення, яким в позові відмовити повністю. Скарга мотивована неправильним застосуванням та порушенням судами норм чинного законодавства, зокрема, ст.ст 533, 601 Цивільного кодексу України.

ТОВ "Центр фінансового лізингу" у відзиві просить рішення та постанову попередніх судових інстанцій залишити без змін.

Клопотання ТОВ "Центр фінансового лізингу" про здійснення технічної фіксації розгляду справи задоволено.

Усне клопотання ТОВ "Центр фінансового лізингу" про відкладення розгляду справи в зв'язку з неповідомленням 3-го відповідача про розгляд даної справи відхилено, оскільки Компанія Місен Ентерпрайзис АБ була повідомлена про порушення касаційного провадження (в матеріалах справи наявне повідомлення про вручення відповідної ухвала з підписом представника про її отримання).

Розглянувши матеріали справи та касаційної скарги, проаналізувавши на підставі встановлених фактичних обставин справи правильність застосування судом норм матеріального та процесуального права, колегія суддів зазначає наступне.

Господарськими судами попередніх інстанцій встановлено, що між ТОВ "Сбербанк Лізинг Україна" (яке перейменоване на ТОВ "Центр фінансового лізингу") та "Карпатигаз", як оператором спільної діяльності між ПАТ "Укргазвидобування", компанією Місен Ентерпрайзис та відповідачем 1 за Договором № 3 про спільну діяльність без створення юридичної особи від 10.06.2002 в редакції Додаткової угоди № 4 від 25.02.2011 укладено договір фінансового лізингу №130814-01/ФЛ-Ю-О від 14.08.2013.

Пунктом 2.1. Договору фінансового лізингу передбачено, що у відповідності з вимогою відповідача 1 позивач зобов'язується придбати у власність на умовах передбачених Договором купівлі-продажу Майно, зазначене в Специфікації, і надати відповідачу 1 це Майно за плату в якості предмету лізингу в тимчасове володіння і користування.

На виконання пункту 2.1. Договору фінансового лізингу між позивачем та відповідачем 1 укладено Договір купівлі-продажу №130814-01/КП від 14.08.2013.

Відповідно до пункту 1.1. Договору купівлі-продажу, відповідач 1 поставляє, а позивач приймає і зобов'язується оплатити турбінні компресорні агрегати Mars90, що зазначені в Додатку № 1 до Договору, на умовах визначених в цьому Договорі.

Згідно зі Специфікацією, що є Додатком № 1 до Договору купівлі-продажу, відповідач 1 повинен передати, а Позивач повинен оплатити та прийняти наступний Товар: "Турбінний компресорний агрегат (виробництва компанії "Солар Турбінс Інтернешнл Компані" США) Mars 90, 2013 року випуску в кількості 3 одиниці".

Відповідно до п.2.1. Договору купівлі-продажу загальна вартість товару, визначеного в пункті 1.1. Договору купівлі-продажу, складає 330 577 459,41 гривень (в тому числі ПДВ 54 096 243,23 гривень), що на день підписання цього Договору є еквівалентом 41 358 371,00 доларів США згідно з курсом Національного банку України. Кінцева загальна вартість Товару, відповідно до пункту 2.1. Договору купівлі-продажу, буде визначена в порядку, передбаченому пунктом 2.6. Договору.

Згідно з п.2.2.1. Договору купівлі-продажу перша частина загальної вартості товару в розмірі 50 процентів, що складає 165 288 729,71 грн., в т.ч. ПДВ 20 % - 27 548 121,61 грн., що на день укладення даного Договору еквівалентно 20 679 185,50 дол. США по курсу Національного банку

України, сплачується покупцем після підписання даного Договору не пізніше 16 серпня 2013 року.

Відповідно до п.2.2.2. Договору купівлі-продажу друга частина загальної вартості товару в розмірі 39,99 відсотків, що складає 132 206 745,79 гривень, що на день укладання Договору є еквівалентом 16 540 316,00 доларів США згідно з курсом Національного банку України, сплачується позивачем відповідно до підпункту 2.2.2. Договору купівлі-продажу не пізніше 22 серпня 2013 року, але в будь-якому випадку після отримання документів, які підтверджують сплату продавцем заводу-виробнику товару, а саме Solar Turbines International Company раніше сплачену суму 16 540 316,00 доларів США. Сума платежу буде збільшена чи зменшена згідно з умовами пункту 2.3. Договору.

Пунктом 3.2. Договору купівлі-продажу передбачено, що строк поставки товару складає - 140 (сто сорок) календарних днів з моменту оплати позивачем частини вартості Товару відповідно до умов підпункту 2.2.1. цього Договору.

Позивачем було сплачено ТОВ "Карпатигаз" першу частину вартості товару згідно п.2.2.1. Договору купівлі-продажу згідно платіжних доручень від 14.08.2013 за № 120 на суму 15 000 000,00 гривень; від 14.08.2013 за № 121 на суму 15 000 000,00 гривень; від 14.08.2013 за №122 на суму 15 000 000,00 гривень; від 14.08.2013 за №123 на суму 15 000 000,00 гривень; від 14.08.2013 за №124 на суму 15 000 000,00 гривень; від 14.08.2013 за №125 на суму 15 000 000,00 гривень; від 14.08.2013 за №126 на суму 15 000 000,00 гривень; від 14.08.2013 за №127 на суму 16 000 000,00 гривень; від 14.08.2013 за №128 на суму 16 000 000,00 гривень; від 14.08.2013 за № 129 на суму 16 000 000,00 гривень; від 15.08.2013 за № 130 на суму 12 288 729,71 гривень.

22.08.2014 позивачем було здійснено оплату другої частини вартості товару в сумі 132 206 745,79 грн., що підтверджується платіжним дорученням від 22.08.2014 за № 137.

Відповідно до підпункту 2.2.3 Договору купівлі-продажу, загальна вартість товару в розмірі 10,01 відсотка, що орієнтовно складає 33 081 983,91 гривень, що на день укладання Договору є еквівалентом 4 138 869,50 доларів США згідно з курсом Національного банку України, сплачується позивачем протягом 5 робочих днів з моменту підписання сторонами Акту приймання-передачі товару і Додаткової угоди до цього Договору, що стосується визначення кінцевої вартості Товару в порядку, визначеному в пункті 2.6.Договору, а також надання документів, визначених в підпунктах 2.2.3.1 - 2.2.3.2 Договору.

Посилаючись на те, що у передбачені Договором купівлі-продажу строки відповідачем 1 не було здійснено поставку та передачу товару позивачеві, внаслідок чого позивач повідомленням-вимогою № 69 від 08.12.2016 відмовився від отримання товару та керуючись положенням пункту 7.2. Договору та статтею 693 ЦК України, звернувся з позовом (з урахуванням прийнятої судом заяви від 22.12.2016) про солідарне стягнення з відповідачів 1-3 гривневого еквіваленту 37 219 501,50 дол. США, що станом на 22.12.2016 за курсом НБУ становить 983 687 827,48 грн. та штрафів в розмірі 352 987 637,88 грн.

Колегія суддів зазначає, що відповідно до статті 11 Цивільного кодексу України цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки. Підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є, договори та інші правочини, інші юридичні факти.

Відповідно до ст. 193 Господарського кодексу України суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язань - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться.

Відповідно до статті 526 Цивільного кодексу України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства.

Частиною 1 ст. 626 Цивільного кодексу України визначено, що договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Згідно зі ст. 655 Цивільного кодексу України за договором купівлі-продажу одна сторона (продавець) передає або зобов'язується передати майно (товар) у власність другій стороні (покупцеві), а покупець приймає або зобов'язується прийняти майно (товар) і сплатити за нього певну грошову суму.

Відповідно до ч. 1 ст. 691 Цивільного кодексу України покупець зобов'язаний оплатити товар за ціною, встановленою у договорі купівлі-продажу, або, якщо вона не встановлена у договорі і не може бути визначена виходячи з його умов, - за ціною, що визначається відповідно до статті 632 цього Кодексу, а також вчинити за свій рахунок дії, які відповідно до договору, актів цивільного законодавства або вимог, що звичайно ставляться, необхідні для здійснення платежу.

Частиною третьою ст. 691 ЦК України передбачено, що якщо договором купівлі-продажу встановлено, що ціна товару підлягає зміні залежно від показників, що зумовлюють ціну товару (собівартість, затрати тощо), але при цьому не визначено способу її перегляду, ціна визначається виходячи із співвідношення цих показників на момент укладення договору і на момент передання товару.

Статтею 524 ЦК України передбачено, що зобов'язання має бути виражене у грошовій одиниці України - гривні. Сторони можуть визначити грошовий еквівалент зобов'язання також в іноземній валюті.

Статтею 533 ЦК України визначено, що грошове зобов'язання має бути виконано в гривнях. Якщо у зобов'язанні визначено грошовий еквівалент в іноземній валюті, сума, що підлягає сплаті у гривнях, визначається за офіційним курсом відповідної валюти на день платежу, якщо інший порядок її визначення не встановлений договором або законом чи іншим нормативно-правовим актом.

У відповідності до ст. 693 ЦК України якщо договором встановлений обов'язок покупця частково або повністю оплатити товар до його передання продавцем (попередня оплата), покупець повинен здійснити оплату в строк, встановлений договором купівлі-продажу, а якщо такий строк не встановлений договором, - у строк, визначений відповідно до статті 530 цього Кодексу. Якщо продавець, який одержав суму попередньої оплати товару, не передав товар у встановлений строк, покупець має право вимагати передання оплаченого товару або повернення суми попередньої оплати.

Судами при розгляді справи встановлено, що права та обов'язки сторін у даній справі виникли на підставі договору фінансового лізингу №130814-01/ФЛ-Ю-О від 14 серпня 2013 року, договору купівлі-продажу №130814-01/КП від 14 серпня 2013 року та договору № 3 про спільну діяльність без створення юридичної особи від 10 червня 2002 року в редакції Додаткової угоди № 4 від 25 лютого 2011 року.

Судами також встановлено, що згідно п. 3.2. Договору купівлі-продажу, строк поставки товару - не пізніше 140 календарних днів з моменту оплати покупцем частини вартості товару згідно з умовами п. 2.2.1. даного Договору. Якщо покупець порушує умови оплати товару, визначені у п. 2.2.1. даного Договору, строк поставки товару продовжується на строк затримки оплати.

15 серпня 2013 року позивачем було сплачено відповідачу 1 першу частину вартості товару згідно п. 2.2.1. Договору купівлі-продажу, тобто, з урахуванням п. 3.2. Договору поставка товару мала б бути здійснена по 08.01.2014 включно.

Докази того, що на виконання умов Договору купівлі-продажу позивачу було поставлено обумовлений Договором товар матеріали справи не містять.

Керуючись пунктом 7.2. Договору купівлі-продажу, позивач направив відповідачам у справі повідомлення-вимоги № № 69, 70, 71 від 08.12.2016 з повідомленням про відмову позивача від поставки відповідачем 1 товару згідно договору купівлі-продажу №130814-01/КП від 14 серпня 2013 року та вимогою повернути позивачеві перераховані ним кошти за вищевказаним договором купівлі-продажу з врахуванням положень розділу II договору, а саме: сплатити позивачу гривневий еквівалент 37 219 501 доларів США, за курсом Національного банку України гривні до долару США на день здійснення відповідачем-1, відповідачем-2, відповідачем-3 платежу.

Суди попередніх інстанцій дійшли висновку про обґрунтованість позову та стягнули в якості попередньої оплати, маючи на увазі гривневий еквівалент 37 219 501 доларів США на момент подачі заяви про зміну предмету позову 22.12.2016, 983 687 827,48 грн.

Матеріалами справи підтверджено, що оплата вартості товару відповідачем позивачу в гривневому еквіваленті 14 та 28 серпня 2014 склала 297 495 475,5грн.

Судами не зазначено підставність стягнення різниці, 686 192 351,98грн., оскільки суди, стягуючи згадану суму застосували термін "платіж", як зазначено в пунктах 2.1, 2.2 Договору купівлі-продажу, але в заяві про зміну предмету позову мова йде про повернення попередньої оплати в порядку ст.693 Цивільного кодексу України.

Крім того, ТОВ "Карпатигаз" у відзиві на заяву про зміну предмету позову, в апеляційній та касаційній скарзі зазначало, що зобов'язання відповідача 1 передати товар позивачу припинилися у зв'язку з відмовою позивача від товару. При цьому, Договір №1308114-01/КП укладено на виконання договору фінансового лізингу №130814-01/ФЛ-Ю-О, за яким відповідно до вимог відповідача 1 позивач зобов'язався придбати у власність на умовах, передбачених контрактом №1308114-01/КП, майно, вказане в специфікації, та надати це майно відповідачу 1 за плату в якості предмета лізингу на умовах Договору лізингу, в тимчасове володіння та користування. На виконання умов Договору лізингу відповідачем 1 було сплачено позивачу попередню оплату у вигляді лізингових платежів, що сплачуються авансом в сумі 331 033 410,58грн. У зв'язку з тим, що позивач не повернув відповідачу 1 зазначену вище суму лізингових платежів, сплачених авансом, відповідач 1 посилаючись на ст.601 Цивільного кодексу України, направив позивачу заяву про зарахування зустрічних однорідних вимог №14/02-1 від 14.02.2017, згідно якої з 14.02.2017 шляхом зарахування зустрічних однорідних вимог зобов'язання відповідача 1 перед позивачем на суму 297 495 475, 50грн. за Договором №1308114-01/КП припинилися і заборгованість відсутня, а зобов'язання позивача перед відповідачем 1 припинилися на суму 297 495 475, 50грн. за Договором лізингу та заборгованість за Договором лізингу зменшилася до 33 537 935,08грн.

Відповідно до статті 598 Цивільного кодексу України зобов'язання припиняється частково або у повному обсязі на підставах, встановлених договором або законом. Припинення зобов'язання на вимогу однієї із сторін допускається лише у випадках, встановлених договором або законом.

Згідно статті 601 Цивільного кодексу України зобов'язання припиняється зарахуванням зустрічних однорідних вимог, строк виконання яких настав, а також вимог, строк виконання яких не встановлений або визначений моментом пред'явлення вимоги. Зарахування зустрічних вимог може здійснюватися за заявою однієї із сторін.

Статтею 602 Цивільного кодексу України унормовано, що не допускається зарахування зустрічних вимог: 1) про відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю; 2) про стягнення аліментів; 3) щодо довічного утримання (догляду); 4) у разі спливу позовної давності; 5) в інших випадках, встановлених договором або законом.

Відповідно до частини 3 статті 203 Господарського кодексу України унормовано, що господарське зобов'язання припиняється зарахуванням зустрічної однорідної вимоги, строк якої настав або строк якої не зазначений чи визначений моментом витребування. Для зарахування достатньо заяви однієї сторони.

Таким чином, для припинення зобов'язань зарахуванням необхідна наявність кількох умов. По-перше, зарахування можливе у разі, коли зобов'язання є зустрічним. Для зарахування необхідна наявність двох зобов'язань. При цьому особа, яка виступає кредитором з першого з них, повинна бути боржником з другого, і навпаки - боржник з першого зобов'язання повинен бути кредитором з другого з них. По-друге, вимоги, що підлягають зарахуванню, мають бути однорідними. У зв'язку з цим, як правило, зарахуванню підлягають вимоги за грошовими зобов'язаннями або за будь-якими іншими зобов'язаннями, предмет яких визначений родовими ознаками. Різномірні зобов'язання зарахуванням припинені бути не можуть. По-третє, для зарахування взаємної вимоги важливе значення має час виконання зобов'язань. Зарахування можливе лише у разі, коли строк виконання зобов'язання настав або не вказаний чи визначений моментом затребування.

Припинення зобов'язання зарахуванням означає відсутність предмета спору за умови, якщо між сторонами не залишилися спірних (неврегульованих) питань; наприклад, якщо позивач заперечує існування своєї заборгованості перед відповідачем, у господарського суду немає підстав для висновку про відсутність предмета спору.

Господарськими судами не дано оцінки вищенаведеному твердженню відповідача 1 щодо його заяви про зарахування зустрічних вимог з урахуванням наведених норм права.

Крім того, судами не встановлено чи продовжує дію в часі Договір фінансового лізингу №130814-01/ФЛ-Ю-О при тому, що позивач відмовився від договору купівлі-продажу, який був укладений на виконання договору фінансового лізингу.

Посилання касатора на порушення судами ст.ст. 594-597 Цивільного кодексу України, які регулюють притримання, не може бути розглянуто у суді касаційної інстанції, оскільки це не було предметом розгляду судів першої та апеляційної інстанції.

З огляду на те, що в силу статті 1117 Господарського процесуального кодексу України у суду касаційної інстанції відсутнє право встановлювати або вважати доведеними обставини справи, які не були встановлені судами попередніх інстанцій, так само як і надавати їм власну юридичну оцінку, колегія суддів зазначає про наявність підстав для скасування судових рішень судів попередніх інстанцій у даній справі і передачі її на новий розгляд до господарського суду першої інстанції.

Враховуючи викладене та беручи до уваги доводи, викладені в касаційній скарзі, колегія суддів дійшла висновку, що касаційна скарга підлягає частковому задоволенню, а рішення судів першої та апеляційної інстанцій - скасуванню з передачею справи на новий розгляд до суду першої інстанції, під час здійснення якого суду необхідно врахувати вищезазначені обставини, які стали підставою для скасування оскаржуваних судових рішень, і повністю встановивши фактичні обставини справи, підтверджені належними та допустимими доказами, з наданням їм обґрунтованої юридичної оцінки, вирішити спір з приводу наявності чи відсутності підстав для задоволення скарги із застосуванням до спірних правовідносин відповідних норм матеріального права.

Керуючись, ст.ст. 111-5, 111-7, 111-9, 111-10, 111-11 Господарського процесуального кодексу України, колегія суддів Вищого господарського суду України

ПОСТАНОВИЛА:

Касаційні скарги Товариства з обмеженою відповідальністю "Карпатигаз" та Публічного акціонерного товариства "Укргазвидобування" задовольнити частково.

Постанову від 12.07.2017 Київського апеляційного господарського суду у справі №910/21720/15 господарського суду міста Києва та рішення від 21.03.2017 господарського суду міста Києва скасувати, справу №910/21720/15 направити на новий розгляд до господарського суду міста Києва.

Головуючий суддя

І. Ходаківська

Судді

М. Данилова

О. Яценко